

Sekretariatet

Holst, Advokater
Att.: Advokat Jette Gudiksen og advokat Jens Andersen-Møller
Hans Broges Gade 2
8100 Århus C

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50
DATO: 14-07-2010
J.NR.: 04-011408-07-0781
REF.: mkj

Sendes via e-mail jgu@holst-law.com; jam@holst-law.com

Hvidvaskloven - forsikringsager

Holst, Advokater har med brev af 11. juni rejst nogle spørgsmål om forståelsen af hvidvaskloven i relation til forsikringsager.

Konkret ønskes oplyst, om forsikringsselskaber kan sidestilles med livsforsikringsselskaber ved fortolkning af hvidvasklovens § 21, stk. 1, nr. 1, jf. § 1, stk. 1, om det ved udenlandske forsikringsselskaber med filial i Danmark er moderselskabet eller filialen, der skal legitimeres, og endelig om det er forsikringsselskabet eller forsikringstager, der skal legitimeres i de almindelige ansvarssager, herunder retssager.

Livsforsikringsselskaber ctr. forsikringsselskaber:

Det fremgår af forarbejderne til hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 5 (LFS nr. 47/2005), at selv om der i 1995 blev indført hjemmel for, at livsforsikringsselskaber kan tegne forsikringer inden for skadesforsikringsklasserne 1 og 2, dvs. syge- og ulykkesforsikringer, er det alene livsforsikringsselskaber, der er omfattet af forslaget og den gældende lov.

På den baggrund er det vores opfattelse, at et forsikringsselskab, der er godkendt til at drive forsikringsvirksomhed, ikke kan anses for omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, og dermed omfattet af undtagelsen i hvidvasklovens § 21, stk. 1, nr. 1.

Filial af udenlandske forsikringsselskaber:

Filialer af udenlandske selskaber er reguleret af selskabslovens kap. 19. En filial kan ikke have aktie- eller anpartsselskabskapital, da den er en integreret del af det udenlandske hovedselskab (en afdeling af det udenlandske selskab). Det er således hovedselskabet, der har den bestemmende indflydelse over filialens dispositioner.

Spørgsmålet om filialer i relation til kunde og klientforhold ses ikke omtalt i forarbejderne til hvidvaskloven. På pligtsubjektsiden er forholdet reguleret af

Sekretariatet

hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 9, og § 24. På pligtssubjektsiden gælder, at det er værtslandet, der har tilsynskompetencen med filialen.

Tendensen ved de seneste ændringer af hvidvaskloven har været *betydelige stramminger* på området ”reel ejer”, jf. hvidvasklovens § 12 og ”reel kunde”, jf. hvidvasklovens § 15, dvs. forpligtelsen til, at man ikke blot forholder sig til den umiddelbare kunde/klient, men at man også får klarlagt – og legitimeret – den/de personer, der står bag. Derfor er det vores opfattelse, at det ikke er tilstrækkeligt at indhente legitimationsoplysninger på filialen her i landet, men at der tillige skal foreligge legitimationsoplysninger på det udenlandske hovedselskab, og for dettes vedkommende en procedure efter hvidvasklovens § 12, stk. 3.

Da filialen adskiller sig fra datterselskabet, der er reguleret af hvidvasklovens § 12, er det umiddelbart vores opfattelse, at filial/hovedkontor problemstillingen skal behandles efter principperne i hvidvasklovens § 15, således at det er hovedkontoret, der er den reelle kunde. På den baggrund er det vores opfattelse, at undtagelsen i hvidvasklovens § 21, stk. 1, alene kan anvendes, såfremt så vel hovedkontor som filial opfylder betingelserne herfor.

Hvidvasklovens § 15 – hvem er den reelle kunde:

Opmærksomheden henledes på AER pkt. 3.1.1.1. hvorefter en advokat alene må påtage sig en opgave efter direkte anmodning fra klienten eller ved henvisning fra en anden advokat, offentlig myndighed m.v.

Det må anses for tvivlsomt, hvorvidt erstatningssager er omfattet af hvidvaskloven. Som bekendt finder hvidvaskloven anvendelse, når en advokat bistår en klient med planlægning eller udførelse af en transaktion inden for de i litra a-f nævnte områder.

Det er vores opfattelse, at en ”ren” retssag – så vel straffesag som civil sag – ikke kan anses for at vedrøre rådgivning vedrørende planlægning eller udførelse af en transaktion, og at sagen derfor ikke omfattet af hvidvaskloven. Heraf følger, at der heller ikke er forpligtelse til indhente id-oplysninger og at identificere og legitimere den reelle kunde.

Selv i sager, hvor for erstatningsspørgsmålet ikke har mundet ud i en retssag, er det vores vurdering, at det er tvivlsomt, hvorvidt sagstypen er omfattet af hvidvaskloven. I hvert fald for så vidt angår private forsikringskunder er det vores opfattelse, at sagstypen ikke kan rubriceres under § 1, stk. 1, nr. 13, litra a-d, og i forholdet til erhvervs kunder, jf. litra f, er der næppe tale om rådgivning vedrørende planlægning eller udførelse af en transaktion, således som dette fortolkes i relation til advokater.

Fortolkningen af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13 (og 14) sammenholdt med § 8 har længe givet anledning til problemer.

Sekretariatet

Advokatrådet har derfor indledt en dialog med Finanstilsynet om forståelsen af de særlige advokatregler. Vi forventer en afklaring på flere centrale områder i løbet af august og agter herefter i løbet af efteråret at opdatere hvidvaskvejledningerne.

Med venlig hilsen

Martin Korp Jensen